

Štož khodži, ĥazy, lěta,
Štož wodu wobydli —
Je złoty hród, je hěta,
Je łódź to na žołmi:
Wšo z wjeselom će wita,
Wo tebi powjeda,
Hdyž twoja płomjenita
So kročel pokaza.

Hdżeż wobswěciš ty palmy,
Hdżeż lód so błyskota,
Swój zynk a swoje psalmy
Tam stwórba słyšeć da.

Tam čłowjek, wotročk Boži,
So z khwalbu pozběhnje,
Na dźělo ruku zloži
A ranje žohnuje. (20.1)

(20. I. 1855.)

3. Chor, duo a quartettsolo.

Chor.

(Znjeńcańki.)

Róžkate sej žitne kosy
Naklepajće, pacholjo,
Radne stwjelca, čežke kłosy
Kiwaju so směwajo,
Wjesołe my sobu dżemy
Kłobuk, kosu wěncujemy

(Žnjeñcarjo.)

Serp křiwy, rjeňše holcy, wzmiče
A hotujće so wotbjerać,